

**Colecția FLORIAN
NICHITA**

**Colecția CORINA ISABELLA CSISZÁR, MARIA
MIRELA PODUȚ**

Chematul la nuntă

1.

Noi în lăcașu dumneavoastă
am intrat
Dumneavoastă scaun de
hodină ne-ați pus
Noi pă scaun ne-am pus
Și solia nu ne-am spus.
De pă scaun ne sculăm
Ca solia să ne-o dăm
Că-i solie-mpărătească
Mult să nu ne zăbădească.
Noi am vré a grăi,
Un cuvânt, două sau tri.
Noi de-om ști cinstea ne-a fi
Dacă nu, mnevoaste
Iertători îți fi.
Acest voitor de bine
Și voiere de cinste
Este cuvânt mai întâia oară
De la Florian Ion și soția
dumnealui
Mai ales și mai tare
De la o tânără ce-o are.
Tânăru iesta o zăs
Că Dumnezău i-o dat
Zi de cununie,
Ceas de căsătorie
Ca-n ceasu cel bun
Și cu noroc să hie
Și o zăs că nu poate face
Nici o bucurie,
Nici o veselie,
Fără mai mulți boieri
Și oameni de omenie.
Noi știm că și mnevoaste
Sunteți oameni de omenie.
Și vă poftim și pă
dumnevoaste
Pă duminică dimincioară
La un păhar de băutură,
La mai multă cinste și voie

Ceremonialul nupțial în Pribilești (comuna Satulung)

Jocul

Io am prins danțu la șură. Era ceterașu arvonit pă tătă vara. Taică-meu era t'izeș. Da nu mergea fata sângură. Roată erau aparținătorii și sub scaun să punea mâncarea. Era vin, horincă, prăjituri. Când era în pauza din joc, mai schimbau câte-o gură de vin cu pret'inu, o prăjitură cu vecina. Să juca jocu cu sticla, cu sărutatu, cum era *perinița*. Femeile care stăteau pă marjine să uitau și să gândeau: Hopa, ceie să sărută cu cela. Și când mergeau sara la lucru d'e mână povesteau.

La 12-13 ani tinerii intrau în joc. Fetele stăteau în bocor (ciopor, grup), să țânéu braț la braț și băieții stăteau în altă parte a șurii. La danț și la baluri erau însoțiți și băieții și fetele. Aparținătorii stăteau pe lângă pereți, pe scaune sau pe lăiț, cum era în șură. Bătrânii méréu să să uite la danț, să-l vadă pe nepot sau pe nepoată. Feciorii stăt'EAU împreună, discutau sau beieu un pahar d'e țuică. Când începé danțu, fetele stăteau tăt'e bocor și așteptau. Fiecare băiat méré și-și lua din grămada de fete pe care o dorea, o invita la danț. După aia, în timpul dansului, dacă un fecior dorea să danseze cu o altă fată care dansa cu alt băiat, se ducea și-i zicea băiatului: "Îmi dai voie?" Și îl scotea din joc. Și de aici se iscau scandalurile că de multe ori zicea: "Nu-ți dau voie". Apoi să și băteau. Rămâneau fetele în dans și nu le lua nime. Feciorii care rămâneau schimbau perechile din dans. Dacă nu-i dădea voie să o joace pe fată, fecioru care-o cerut-o zicea: "De ce nu-mi dai voie? Ce îi a ta?" Și începea scandalul. Cele care nu erau luate la dans de obicei nu știau juca. Fata trebuia "băgată în danț". Cineva trebuia să o invite la danț. Când se făcea jocul în cămin, unele fete mai ieșeau în timpul danțului, deși nu era voie să iasă. Apoi oamenii discutau. Băieții făceau și strigături în timpul danțului:

Nici cu gându n-am gândit
Că cine m-o ciufulit,
Rădăcina st'inului și fata ciurdarului.¹

La Crăciun, umblam a colinda în cete iar fetele nu méréu de-acasă. Dacă o fată nu era acasă de Crăciun când o vin'it colindătorii s-o colinde, la bal de Anu Nou sau de Bobotează n-o mai

¹ Performer Grigore Buie, 69 ani, Pribilești, 2015

chema nime la dans. Erau 3 danțuri, 3 baluri de sărbători. Toată lumea ieșea la joc. Jucau și cei însurați.

Când mergeau acasă de la dans, feciorii le însoțeau pe fete, iar părinții mergeau mai în spate.²

D'e la 14-15 ani méréu feciorii în sat la fete sara. Numa marți și vineri sara nu méréu. Ne înțelejăm 3-4 feciori și méréu la o fată. Acolo ne jucam cărți. Méréu câte 6-8 feciori la o fată într-o sară. De ț-o fo drag fecioru, stătea în t'indă prea mult cu el, mama băté prisnelu: "O, c-ai șezut pé mult, hai în casă!" De obicei rămâne unu în t'indă cu fata. Când să grăbeau să margă la altă fată, ieșeu mai mult deodată și acela rămânea în t'indă cu fata.

Ne-nțelejeam: Tu fâi viderea acolo până vin'im și voi viniț dincoace. Făceam rocada, să méréu la 2-3 fete într-o sară.

Erau feciori la care le era ciudă unu pă celălalt și ziceau: "Tu Mărioară, tu hai după mine, nu méré dup-aista c-aista-i bocotan și-i trebe multă avere, hai după mine și vid'e-i tu cât de bine ț-a hi." Apoi nu l-am lăsat nici să mă țuce că nu mi-o plăcut.³

Nunta

Când se mergea în pețit se stabilea când să meargă fata pă vid'ere. Pă vid'ere să mergea ca să se vadă "starea" băiatului. De multe ori mergeau și să străca târgul. Pe vremea aia să luau mai mult după avere.

Mergeau pă vid'ere înainte cu vreo lună și ceva de a pune data de nuntă. Și să înțelegeau, mergea fata prima dată la băiat. Părinții fetei mergeau prima dată la părinții feciorului. Acolo se stabilea data nunții. Când méré fecioru "în pețit", méré cineva apropiat cu el, o rudenie mai în vârstă sau două. Ei îl ajutau să convingă mireasa să se căsătorească cu el. Acolo să beie țuică tot timpul cât stăt'eu la discuții. Era horinca pă masă și închinau. Atunci stabileau când méréu pă vid'ere. Atunci făceau ospăț. S-o tomnit, să zicea.

La logodnă să făcea on fel de ospăț. Veneau prêt'ini, vecini. Când să cununau la primărie zicea că "s-o pus pă tablă".⁴

Mai erau care fujéu. Să ducéu de nu mai știau părinții de ei. Să duceau la neamuri în alte sate și stăteau acolo 2-3 zile, o săptămână și apoi veneau și tomneau nunta. Erau nevoiți să stabilească nunta. De obicei, fujéu dacă nu să-nțelejău părinți. Ei, tinerii, să-nțălejău și dacă ori din partea fetei, ori din partea băiatului, nu erau de-acord cu căsătoria, atunci să hotărău să treacă păstă voia părinților și fujéu. Erau supărate mamele când fujéu fetele. Îi lăsau pe părinți să se calmeze on pic și veneau înapoi și făceau nuntă.⁵ N-o fo mare cinste la cei care fujéu. Pă fată n-o cununa cu balț. Nu-i puneu balț pă cap. Sau care erau d'e născut, le țapa popa în odor. Dacă părinți fetei nu-l vroiau pă băiat sau invers, ba că-i sărac, ba că-i prăpăd'it sau îi bătăuș, atunci fujéu.⁶

² Performer Ioan Stejeran, 55 ani, Pribilești, 2015

³ Performer Reghina Groșan, 59 ani, Pribilești, 2015

⁴ Performer Grigore Buie, 69 ani, Pribilești, 2015

⁵ Performer Ion Groșan, 65 ani, Pribilești, 2015

⁶ Performer Doru Stejeran, 55 ani, Pribilești, 2015;

bună.

Noi dac-am știi că-ți veni

Tare frumos ne-om

pregăti,

Cu mesăle așternute,

Cu păharele umplute,

Și le-om bé și le-om

goli

Și cu tăți ne-om vesăli.

Preluca Nouă, 1960

Chemătoarele

2.

Să nu gândiți

Că suntem niște

floricele de pă rât

Și vă temăm cu urât

Că suntem floricele de
brad

Și vă temăm cu drag.

Și-un colac de gâu

frumos

Cum îi fața lui Cristos.

Și năframă de mătasă

Cum poartă Sfânta-
mpărăteasă.

Struț mândru de busuioc

Cum poartă și-nălțatu

mire în clop.

Preluca Nouă, 1960

Flăcăii

3.

Să nu gândiți că suntem
ceva cealăi
Sau ceva prabalăi,
Că suntem crai împărătești,
Pă cum și dumneavoaste
vedeți
Avem plantică de mătăasă
Ca-nălțata împărăteasă
Și struț de busuioc
Ca - nălțatu mire-n clop,
Să aivă tinerii noroc.

Preluca Nouă, 1960

Joc în drum la Satulung; Foto: Felician Săteanu

De obicei, fetele să ducă de nurori, că fetele-s ca răt'ităle, să prind unde le-mplunț.

Chemarea la nuntă

Binecuvântarea la mireasă

4.

Cinstiți oaspeți și nuntași
Care v-ați adunat la această
oră
Și cinstiți l-această noră
Iar noi de dumneavoastă
Cinstiți și îndurați priviți
Care sunteți de Dumnezeu
rânduți
Ca și pomii cei rodiți
Care dau rod ramurilor
Din soiurile rădăcinilor.

Preluca Nouă, 1960

Mnirile și mnireasa avéu t'emători aparte. Dacă t'emaî 10 t'emători, api t'emaî și 10 fet'e să le gat'e botele. Bota ceie era înstruțată cu șt'erguri, cu batiste, cu plant'ici. Bot'ele le duceau la fată. Fetele le gătau într-o zi-două. După ce se găta nunta, fata ducé bota acasă și o dezgăta într-o săptămână, când avea vreme. Chemătorii méréu cu o săptămână înainte sau cu vo 4-5 zăle înainte de nuntă și anunțau nunta pân sat. Ziceau: "Să viniț la nuntă la cutare, în data de..." Când am fost eu mai tânăr, purtau încă opt'inci. Mulți încă erau cu opt'inci.⁷

Cu o săptămână înainte de nuntă să făceau (împodobeau) palțauăle (bâte rituale de nuntă cu care chemau chemătorii invitații la nuntă). La noi să făceau cu cocoși, cu floricele de porumb înșirate pă ață și hârtie creponată tăiată pătrățele. Puneau panglici și la capăt era un buchet de baniță și busuioc, în hârtie creponată. Umblau chemătorii, doi băieți, din casă în casă, cu palțauăle în mână, să cheme la nuntă cu o poezie.⁸

La streășina căsî să punea vara frunză d'e stejar. Să punea la porți. Să făcea poartă de intrare cu frunză d'e stejar. Iarna să făcea din brad.

Nunta propriu – zisă

Cam duminica se făcea nunta. Zua era nuntă cu tătă lumea. Sara feciorii și fetele se duceau acasă. Numa cei căsătoriți méréu sara. Bărbatu ducea o sticlă d'e țuică și femeia o farfurie cu pancove,

⁷ Performer Grigore Buie, 69 ani, Pribilești, 2015;

⁸ Performer Ioan Stejeran, 55 ani, Pribilești, 2015

ciurigauă. Și era muzică, erau țigani din Mogoșești, din Satulung. Cam 4 erau: primaș, bas, contrabas, gordonă, câteodată era și acordeon.

De obicei la mînire era zua nunta, la mînireasă noaptea sau invers. Nunta se făcea în șură. Iarna se făceau mai multe nunți. Se făceau și vara, numai în post nu se fac.

Înainte cu o săptămână de nuntă, să ducea mobila cu ștraful la casa mirelui. Să urcau două, tri fete pă ștraf, cu haine și mobilă și iuiéu:

Câte haine îs aci
La trei fete o putut fi,
Da noi le-am dat la una,
Că i-o fo bună mâna
Și la ié și la mă-sa.⁹

Când méré după mireasă, să duceau cu carăle înstruțate și cu caii înstruțați. Iarna mergeam cu sâni, iar vara cu caru. Erau câte 5-6-10 căruță. Oamenii stăteau în căruțe cum stau azi în mașini. Care de care cu caii mai împodobiiți. Într-o căruță era mirele, altă căruță cu nașii și altele cu nuntașii. Era exact ca și alaiul ăsta de mașini pe care-l vedem astăzi. Fiecare căruță era condusă de un sechereș (din magh.=căruțaș). Pă drum să dădeau de-a-ntrecerea cu caii, cu căruțele, care merg mai tare.¹⁰ Când mergeau la biserică, mînirele mergea primul și apoi mireasa. Mînirele aștepta mînireasa în curt'ea bisericii. Când s-apropt'ieú, să ziceau niște strigături, care face primu pas. Mînireasa aștepta să margă mînirele câtă ié și mînirele la fel. Mirele era însoțit de două chemătoare. Erau foarte zgârçii la pașii ăștia de apropiere. Când se apropiu, se sărutau și intrau în biserică.

Mergând la cununie, fetele iuiiau:

Iuiesc că îndrăznesc,
Gura nu mi-o șainălesc.
Cea frumoasă nu să-ndură,
Că s-a sfârtica la gură.
Da să-ndure cât de bine
Că-i mai hâdă ca și mine.

De-aș fi proastă pă cum hâdă,
M-ar mâna frumoasa-n ciurdă.
Da noroc că-s mai drăcoasă
Și o mâi pă cea frumoasă.

Strigătura méré așé,
Cine-i prost, s-a mânia,
Cine-i ocâș, a tăcea.

De-aș fi proastă pă cum hâdă
M-ar mâna cu mă-sa-n ciurdă.
Da noroc că-s drăgăstoasă
Ș-o mâi eu pă cea frumoasă.

⁹ Performer Marta Stejeran, 57 ani, Pribilești, 2015;

¹⁰ Performer Ioan Stejeran, 55 ani, Pribilești, 2015

Binecuvântarea la mire

5.

P-acest fiu al
dumneavoastă
Pă care l-ați crescut
Ferindu-l de toate
năcazurile,
De tâte râlile și
primejdiile
Vă rog a-l binecuvânta
Că binecuvântările
părinților
Sfîntesc casăle fiilor
Iar blăstămurile
părinților
Risipesc casăle
pruncilor.
Și dacă or mere și s-or
cununa
Înapoi s-or înturna
Ș-acum vă lăsăm
sănătoși
Și acum să zicem cu
toții:
Fericită să fie
Scumpa lor căsătorie.

Preluca Nouă, 1960

Cerutul miresei

6.

Cinstite staroste,
Dumnezeu să te trăia
Traiul să ți-l sporească
Gura să ți-o înflorească.
Noi am auzit o veste
Că în curțile aieste
Este o floare mohorâtă
De ot'ii pământești

vrăjată,
De-al nostru crăișor iubită.
A nost tânăr împărat
(Crăișor, plin de dragoste și
dor)
Tare mult o cugetat
S-o ducă pe cale lungă
Și s-o răsădească
În grădina împărătească
Domnu gându-i
împlinescă!
De aceea v-aș ruga
Și sfat sănătos v-aș da,
Ca pe această tânără floricea
La masă să ne-o aduceți
Ca să stăm să ospătam,
Cu ea de aici să plecăm.
Văd că de când ai venit
De cerut nu te-ai hrănit.
Voi cerca, voi căuta
Și mnireasă voi aduce,
Noi să merem de nurori,
Pă pământ să crească flori.

Preluca Nouă, 1960

Închinatul la mireasă

7.

Cinstiți nănași mari
Și cinstită adunare
M-aș ruga frumos de iertare
De un cuvânt de ascultare.
V-aș ruga a asculta
La mireasă-aș întina:
Trandafir de lângă masă
Îți închin ție mireasă.
Tu, mireasă, fătu mneu,
După ce-ți pare mai rău?
După joc ori după struț,
Ori mai rău după drăguț?
Că de-ți pare după struț,
Ie-ți gându de la drăguț
Și ți-l pune la barbat,
Căci cu el te-ai cununat.

Mersul la cununie în Satulung; Foto: Felician Săteanu

Taci din gură hadadură,
Că-ți tremură dinții-n gură
Ca parul la fârcitură.

Taci din gură, nu lătra,
C-am o coajă și ț-o-i da
Răzături di pă covată
De când o fo mă-ta fată.

Nici cu gându n-am gândit
Că cine m-o ciufulit:
Buruiana, holbura,
Ciufu și batjocura,
Rădăcina prunului,
Buruiana satului.

Șezi leliță pă ciutruți (buturugă)
Pân-a avé și dracu prunci
Ș-a veni feciorul lui
Și îi fi nora dracului.

Oare unde ne-om opri
La casa crescută-n iarbă,
La oamenii cei de treabă;
La căsuța cea din vie,
La oamini cei dintâie.

Tăt p-ai, p-aci, p-ai,
Oare unde ne-om opri?
La căsuța cea din iarbă,
La oamenii cei de treabă,
La căsuța cea din die
La oamini de omenie.

Noi méréu după mireasă,
De om afla-o somnoroasă,
Om lăsa la mă-sa acasă.

De știem câți îți vini,
7 câni am vrut beli,
7 câni și 7 mătă,
V-am fi săturat de piță.

Iui-aș iui,
Da-i aicia oaricine
Și m-a spune cătă soacra
Că mi-i gura ca și toaca.
Și mi-a scoate hulă rea
Și mă t'em că nu m-a vrea.

Mireasă, mirele tău,
Poate fi solgă bdirău,
Da pă care l-ai lăsat
Poate fi porcar la sat.
Nici porcar nu poate hi,
Cu zdiciu nu știi pocni.¹¹

Cerutu mniresî

Starea civilă nu să făcea deodată cu nunta. Să făcea înainte cu 2 săptămâni. Prima dată méréu după nănașii cei mari. Când ajungem la nănași, ziceam: Noroc! Noroc să deie Dumnezo!

Onorată adunare,
Vă rog on pic de ascultare
De la mic până la mare
C-a nost tânăr împărat
D'imineată s-o sculat.
Cred că v-o dat de știre
Preacinstitul nostru mire
Și cred că v-o dat de veste
Că azi să căsătorește.
Ca la orice cununie
Așă trebuie să hic
Doi sau patru nași anume
Trebuie să îi cunune.
De aceea m-aș ruga
Nașule de dumneata
Și de soția dumitale,
Adică de nănașa cé mare,
Să faceți bine să poftiți

Nu hi mireasă năcăjită,
Că Dumnezău așa o
lăsat
Pă pământ să crească
flori,
Noi să merem de nurori;
Pe pământ să crească
stini,
Noi să merem în străini.
Frunză verde, iarbă
creață
Astăzi dis-de-dimineată,
Când mireasa s-o sculat,
În grădină o alergat,
Acolo s-o teptănat,
Floare mândră s-o aflat.
Mireasă, ți să arată
Cale tare îndepărtată.
Mireasă, pă casa ta
Cântă cucu, nu mierla.
Cucu gros, mierla
subțare,
Cânt-a mare despărțire.
Întoarce-te cătă părinți,
Zăle cu lacrimi
fierbinți,
Mamă bună, tată drag,
Eu de-acuma vă fac
larg.
Și în casă de-ți intra
Și la masă de-ți cina,
Și la masă de-ți prânzi
Și afară de-ți ieși
Oi pune pticioru-n piept.
Și-a mere în altu sat.
Păstă văi și păstă munți,
La părinți necunoscuți.
Rându acolo nu li-i și
Râde-or și or grăi.
Busuioc de printre nuci,
Cu străinii greu o duci
Da îi mere-n deal l-arat,
Tăt n-or zăce c-ai lucrat.
Și de-i face dealu șes,
Tot n-or zăce că-i bugăt.
De-i întoarce dealu-n
sus,
Tot n-or zăce că-i
de-ajuns.
Fă-ți, mireasă, cununiță
Și o pune-n grădinuță
Și o lasă acolo-n pace,

¹¹ Performer Marta Stejeran, 57 ani, Pribilești, 2015;

Să vedem ce floare face.
 De-a fi floare albă,
 La soacră-ta îi fi dragă
 Iar de e floarea mohorâtă,
 La soacră-ta îi fi urâtă.
 Ia-ți, mireasă, zâua bună
 De la floarea din cunună,
 De la mama ta cea bună.
 Ce ți-o trebuit ți-o dat,
 Pân-ai fost de măritat.
 Asta orișicine știe,
 Că binele din fetie,
 Nu-i popă să-l poată scrie.
 Nici domnii în căntălărie.
 Da binele din nevastă
 Și-un porcar îl poate scrie.
 Binele de la părinți
 Niciodată să nu-l uiți.
 La părinți greșești o dată
 Ei te uită, ei te iartă.
 La străini greșești o dată
 Nu te uită, nu te iartă.
 Rozmarin cu frunza verde,
 Vai, de mama ce are fete,
 Mult mai plânge și sustină
 Când le dă-n casă străină.
 Te rog cinstită mireasă
 Să-mi dai mâna păstă masă,
 Să-mi dai mâna cu
 dreptate
 Că am fost bune surate.
 Un joc am jucat,
 Un gând am gândit,
 Drăguțu ți l-ai lăsat
 Rostuțu ți l-ai știmbat.
 Tu, mireasă, cu balț creț,
 Bagă samă ce lucrezi,
 C-aista nu-i târg de țară
 Să cumperi și să vinzi iară.
 Nici îi măr putregăios,
 Să muști și-apoi să-l țâpi jos.
 Nici îi pară mălăiață,
 Că-i drăguț p-a ta viață.
 Tu, mireasă, fātu meu
 Nu cred că nu-ți pare rău
 Când pleci din odoru tău
 Și din casa mâne-ta
 În care nu-i mai cina.
 Las că-i plânge tu pă mâni
 Că ti-i găsi la străini,
 Că bărbatu nu ți-i frate
 Să gândești că nu te-a bate

Că bine nimeriți.
 Nimeriți la băuturi
 Și la mesă cu fripturi,
 Pe mese cupe cu vin
 Și cu toții să trăim.
 Să trăiască nașu mare
 Cu soția dumisale
 Să trăiți și iștialalți
 Dumneavoastră iubiți frați.
 Să trăiască-al nostru mire
 Cu mireasa-n fericire.
 Noroc să le deie Dumnezău.

Să servește câte-on pahar de băutură. Apoi ne ducem cu
 nănașii la mire. Apoi méréem după nănașii miresi. Ziceam la fel.
 Când am cerut mirele, am zâs:

Onorată adunare,
 Vă rog on pic de ascultare
 De la mic până la mare.
 C-a-nost tânăr crăișor
 Plin de pară și de dor
 Dimineață s-o sculat,
 Fața albă o spălat,
 Lui Dumnezo s-o rugat.
 De ce s-o rugat, i-o dat:
 Zi de bucurie, taină de căsătorie.
 Crai nou cinstit și iubit,
 Iată timpul ți-o sosât
 Să t'e leși d'e feciorie
 Și să meri la cununie.
 O, ce fecior diezmerdat,
 Tu și jocu l-ai lăsat
 Pântru-o fată-nstrăinată
 Ai gândit că n-a hi alta.
 Fete de-aieste-or mai hi,
 Fața ți s-a veșteji.
 Ié-ți, tu mire, rămas bun
 D'e la colbu de pe drum
 Că în veci nu li-i călca,
 În șezători nu-i umbla,
 Nici la joc duminica.
 Nici nu-i călca rât cu flori,
 Nici nu-i merge-n șezători
 Unde-s fete și feciori.
 Vin d'in vie nu-i mai bea,
 Pret'ini buni nu-i mai avea.
 Méré fecioru cu caru
 Să-și aducă lui amaru.
 Păst-on an sau păstă doi

Duce-ar amaru-napoi
 Duce-l-ar, dar nu mai poate
 C-o jurat până la moarte.
 Ié-ți, tu mire, rămas bun
 De la frunza de alun,
 De l-al tău tătucă bun.
 De la frunza d'in cunună.
 De la a ta mămică bună
 Care mult în brață te-o purtat
 Și de rele te-o scăpat.
 Dă-i o dulce sărutare
 Și te roagă de iertare
 Și frumos le mulțumește
 Pentru că te-o putut crește.
 Dar înainte de plecare,
 Cereți binecuvântare
 Că vei fi mai iertător
 Și acum și-n viitor
 Și în ceasu de-ajutor.
 Ié-ți, tu mire, rămas bun
 D'e la iubiiții tăi bunici
 Care îs prezenți aici.
 Ié-ți, tu mire, rămas bun
 De la iubiiții tăi frați
 Că rămân cam supărați
 Că azi de ei te desparți.
 Când laolaltă ați stat
 V-ați bătut și v-ați certat
 Și iară v-ați împăcat.
 Iar acuma la a ta pornire,
 Dă-le câte-o mulțumire.
 Iar cinstită soacră mare
 Sănătate dumitale
 Sărută-ți fiul iubit
 Că fecior nu-l vezi mai mult.
 Socru mare, ca părinte,
 Ce-ți iubești fiul fierbinte,
 Ziceți ca fericită să-i fie
 Scumpa lui căsătorie.
 Mergem cu oaste aleasă
 După scumpa lui mireasă.
 Noi mergem cu toți voioși,
 Să vă găsim sănătoși.
 Și c-on struț de busuioc
 Să aibă mnirile noroc.
 Și c-on struț de nintă creață
 Să aibă socrii mari viață.
 Noi cu câte știm,
 Cu atâtea ne mulțumim
 Și nimică nu poftim

Nici soacră-ta nu ți-i
 mamă
 Să gândești că nu-l
 îndeamnă.
 Și de-acuma înainte,
 Cărările ți-s oprite
 Numa tri ți-s slobozite:
 În grădină după ceapă,
 La fântână după apă
 Și la mă-ta câteodată,
 Când îi fi mai supărată
 Și-atunci amândoi
 deodată.
 Ție mire încă-ți spun,
 Să nu hi a dracului;
 Să nu porți mireasa rău
 Că te-a bate Dumnezeu.
 De ți-a greși o dată,
 Strânge-o-n brațe și o
 iartă,
 De ți-a greși ș-o sută,
 Strânge-o-n brațe ș-o
 sărută,
 Că nu poate să nu
 greșească,
 Că-i minte copilărească.
 Ție mire, iară-ți spun
 Să-ți iei și tu rămas bun
 De la tina de pă drum,
 De la drumu de pă vale,
 De la drăguțele tale.
 Nu-i mai purta struț în
 clop,
 Nu-i umbla din joc în
 joc.
 Țăpă struțu focului
 Și drăguța dracului.
 Nu hi mire supărat,
 După drumu de pân sat.
 Lasă, plângă mireasa
 Că-i rămâne plantica.
 Cinstite starost mare,
 Îți întin și dumitale,
 Îți întin cu voaie bună,
 Bine nu mi-i la inimă.
 C-ați vinit pă la ujină
 Ca dup-o babă bătrână.
 N-ați vinit duminicioară
 Ca dup-o fată fecioară.
 Batăr c-ai întârziat,
 Pă obraz nu te-ai spălat,
 Păru nu l-ai teptănat.

Ochii ți-s bugeț de somn,
 Nu vezi că-i atâta om?
 Ie de-aici, îmbuci o dată,
 Nu sta cu gura căscată.
 N-o vezi bine pă mireasă,
 Că-i cu haine de mătăasă?
 Nici oiaga n-o vezi bine,
 De cum să mă vezi pă
 mine
 Și de-ar hi chiar fără sfat,
 Numa-o voarbă ți-am
 străgat,
 Că pă ot'i nu te-ai spălat,
 Și-ți spun drept că nu-i
 minciună
 Că nu te-ai spălat de-o
 lună.
 Te rog, staroste mare,
 Să te rădici în pt'icioare,
 Să te văd cât ești de mare,
 Păstă vară n-o plouat,
 Ești cam mic și îndesat.
 Pă la vară a ploua
 Și-i mai crește p-atâta,
 Cred că nu ti-i supăra.
 Năfrămuță de mătăasă
 Când mă-ntorc la mireasă
 Pă staroste-l las aci,
 N-am cu cine vorovi,
 Că stă cu gura căscată,
 Gândiți că-i găină bată,
 Nu știi vorovi c-o fată,
 Mireasă, păruțul tău
 L-o pus popa sub haitău
 Și sub zadie mohorâtă,
 Să-ți hie lumea urâtă.
 Iară zic, iară mă-ntorc,
 Cum să-ntoarce frunza-n
 plop.
 Iară mă-ntorc către soare,
 Către cinstitu nănaș mare.
 Hăi, nănaș, te-oi întreba,
 Cu mine cum ti-i-mpăca
 Săruta-mi-i ori juca?
 Știu că nu mi-i săruta
 Că te-a bate nănașa.
 De jucat a hi ce-a hi
 Da de nu mi știi-nvârți,
 Doamne, hâd te-oi ocărî.
 Tăt ți-oi zăce moș cu barbă,
 Te-ai legat, nu ești de
 treabă,

Decât on pahar de vin
 La mnire ca să-i închin.
 Și dac-a hi d'e pălincă,
 Cred că nu ne-a hi nimnică.
 Și acum să zicem cu toții la un loc
 Să-i dea Dumnezeu Sfântu fericire și noroc.

Apoi să ciocnește cu mnirile, cu nănașii, cu socrii cei mari, cu
 toți nuntașii. Muzica începe să cânte marșu cel frumos. Apoi ne
 îndreptăm cu alaiu spre mireasă. Ajungem la mireasă acasă. Acolo
 muzica cântă marșu. La mireasă acasă ziceam:

Onorată adunare,
 Rog un pic de ascultare
 De la mic până la mare.
 Unde este-on socru mic și-o soacră mică
 Și o tânără mireasă
 Ce-o vedem aici de față
 Dumnezeu Sfântu să-i trăiască.
 Frunzuliță mândră creață,
 Sâmbătă d'e dimineață
 Mândru soare-o răsărit
 Dar mândra nu s-o ivit.
 Ea frumos s-a-mpodobit
 Tot cu haine de arjint.
 Și-a nost tânăr crăișor
 Plin de pară și de dor
 D'imineață s-o sculat,
 Față albă o spălat,
 Lui Dumnezo s-o rugat.
 De ce s-o rugat, i-o dat,
 I-o dat zî d'e bucurie,
 Taină de căsătorie.
 Mnireasă, dragă mnireasă,
 Te-aș pofti mai lângă masă
 Să-ți spun 2-3 cuvinte
 De jele și dor fierbint'e.
 Vremea-i scurtă și mai scurtă
 Asta zî îi mai trecută.
 Plânje fiică, lacrimi varsă,
 Că azi pleci din astă casă
 Și astăzi o dată cu tine
 Să mărită și-al tău bine.
 Binele ce l-ai avut
 N-o să-l ai în veci mai mult.
 Gată-te, mireasă, bine
 C-amu-am vin'it după t'ine,
 Gată-t'e și t'e mândrește,
 Plânje și te năcăjește
 Căci copilă când erai

Nicio grijă nu aveai
Decât batista ți-o spălai,
Buzele le rumineai.
Acum plânje mniresucă
Că în loc d'e joc și salbă
Îi purta o zadie neagră
Și la nime nu-i hi dragă.
Ié-ți, mireasă, zua bună
De la soare, de la lună,
De la a ta măicuță bună
Care mult în brațe te-o purtat
Și de rele te-o scăpat,
De la iarba de sub prag,
De la al tău tătucă drag.
Le dă dulce sărutare
Și t'e roagă de iertare
Și frumos le mulțumește
Pentru că te-o putut crește.
Dar nainte de plecare
Cere-ți binecuvântare
Că vei fi mai iertătoare
Și acum și-n viitor
Și-n ceasul d'e ajutor.
Ié-ți, mireasă, zua bună
Nu gândi că zâc tot glumă,
D'e la unchi, d'e la mătuși
Că îndată ieși pe uși,
De la fir de cărăjele,
D'e la veri și de la vere
Că nu-i mai fet'i cu ele.
D'e la fir de lămâiță,
D'e la fete fecioriță
Care-s de-a ta măsurică.
De la fir de busuioc,
De la feciorii din joc.
Nu ți-or veni sara-n sat
Nici zua să meri la dans.
Te-ai grăbit la măritat
Ca floarea la scuturat.
Floarea mai înflorește-o dată,
Da tu altu nu ești fată.
Cât'e flori le-ai răsăd'it,
Tăt'e azi s-au veștejât;
Cât'e flori le-ai sămânat,
Tăt'e astăz s-o uscat.
Creșteț flori ca gardurile
Și-astupați prilazurile
Și la mine gândurile.
Iaca-mi ieu și iertăciune,
Gândești că mă duc la funie,

Tăt ți-oi zâce moș
bătrân,
Te-ai legat, nu ești
stăpân.
Nănașu s-o supărat,
Că io frumos i-am
întinat.
Să trăiești nănaș mare,
Și cu hina dumitale,
Să porți pene de păun,
Să botezi și să cununi,
Să ai hine și nepoate,
Batăr satu jumătate.
Frunză verde rujmălin,
Păhărașu-i ras și plin;
Frunză verde viorele,
Horinca-i pă la podele.

Preluca Nouă, 2014

Bulciugul

8.

Cinstiți nuntași, cinstită
adunare,
V-aș ruga să luați
aminte,
A mele câteva cuvinte:
Tânăra noastă mireasă,
Fiindcă pleacă și din
casă,
Prin a mé gură grăiește
Și la tăți vă mulțumește
Și-și teamă părinții săi,
Că-și ia ziua buna de la
ei.
Să-i dea o binecuvântare
Că azi în zi mare,
A vorovit Sfântu Soare.
Sfântu Soare o vorovit
Și mnireasa s-o gătit,
Cu cunună de arjânt.
Sui soare pă ceru
ceru-nalt,
Că eu azi am de plecat.

Azi mă despărțesc cu jele,
 De la casa maicii mele;
 Azi mă despărțesc cu greu
 De la casa tată-mneiu.
 Țucu-te măicuță dulce,
 Iartă-mă că eu m-oi duce;
 M-oi duce și n-oi vini
 Fată altu nu Ț-oi hi.
 Îți mulțumesc de născut,
 De-mbrăcat și de crescut,
 De-mbrăcat și de spălat
 Și de mult lucru doicit.
 Țucu-te măicuța mé,
 Te rog din inima mé
 Dacă Ț-am greși vreodată,
 Te rog din suflet mă iartă,
 Întinde-ți mâna de iertare
 Și gura de sărutare.
 Gura să Ți-o sărut,
 Sânul cu lacrimi să-l ud
 Și-mi pune mâna pă cap,
 Mă binecuvântă cu drag.
 Ie-Ți, mireasă, zăua bună
 De la frunzăle de fag,
 De la al tău tată drag,
 Și frumos îi mulțămnește
 Pentru că te-o putut crește:
 Eu îți zăc tătucu mneiu,
 Dacă Ț-am greșit vreodată,
 Te rog din suflet mă iartă,
 Întinde-ți mâna de-a
 dreapta,
 C-atunci știi că mi-i ierta,
 Și-mi pune mâna pă cap,
 Mă binecuvântă cu drag,
 Iară să-mi iau ziua cea
 bună,
 De la mama cea bătrână,
 Te rog și-ți mulțămesc,
 Zâle multe îți doresc;
 Că de când n-am apucat
 Mult în brață m-ai purtat
 M-ai ferit de foc și vânt
 Și de alte câte sunt
 Și în apă să nu cad
 Și la foc să nu mă ard
 Că știe lumea-ntreagă,
 Cât v-am fost vouă de
 dragă.
 Ia-Ți, mireasă, ziua bună,
 De la neamuri împreună,
 Fraților, surorilor,

D'e la frați, d'e la surori,
 D'e la grădina cu flori,
 Gând'ești că mă duc să mor.
 Ié-ți, mireasă, zua bună
 D'e la măicuța ta iubită
 Că o văd cam necăjită.
 Iar de crezi că-Ți pare rău,
 Vorbesc io în locu tău.
 Știi, măicuță, cum lucrai
 D'e min'e t'e îngrijeai,
 Cum lucrai ziua și noaptea
 Ca să hiu și eu ca alta
 D'e frumoasă și d'e gata.
 Iar acum la a mea pornire,
 Eu îți dau o mulțumire
 Apleacă-te și mă sărută,
 Măiculița mea cea scumpă
 Că altu pân casă nu Ț-oi umbla
 Numai la zâle mari
 Și atunci numa de-oi putea.
 Străinu nu te-a lăsa
 Că bărbatu nu Ți frate
 Să gândești că nu te-a bat'e,
 Nici soacră-ta nu Ți-i mamă
 Să baje pă t'ine samă.
 Foaie verde mărăcine,
 Gată-t'e mnireasă bine,
 Gată-te că ceasu vine,
 Vine ceas d'e bucurie
 Și de mărș la cununie,
 Und'e cu mire cu tot,
 Înainte la preot
 Veți îngenunchia amândoi
 Și v-a da dar peste voi
 Și vă veți întoarce acasă
 El mnire și tu mireasă
 Și veți trăi în bine și-n rău
 Cum v-a ajuta Dumnezeu.
 Iar onorată adunare,
 Să zicem într-un cuvânt
 Craii cei noi să-nflorească,
 Onoarea li să mărească
 Și la mulți ani să trăiască.
 Noi cu câte știm,
 Cu atâtea ne mulțumim
 Și nemnică nu poftim
 Decât on pahar de vin
 La mnireasă să-i închin.
 Și dac-a hi d'e pālincă
 Cred că nu i-a hi nimnică

Și acuma noi d'e mână te-om lua
Și la mire te-om da
Cu care t'i-i cununa.
Noroc să le deie Dumnezo.

Cu toate aieste mireasa își lua rămas bun d'e la părinți, frați,
surori, unchi, mătuși, veri, verișoare. Se duc la cununie.¹²

Alai de nuntă din 1982; Colecția: Maria Mirela Poduț

Unchilor, mătușilor,
Verilor și verelor,
Cuscrilor și cuscrelor
De la toți îmi cer iertare,
De la mic până la mare.
Și cu toți să-mi dați pă
loc
O binecuvântare de
noroc.
Ca fericită să hie,
Scumpa mé căsătorie.
Vecini și vecinelor,
Fetelor, feciorilor,
De la tăți îmi cer iertare,
Dac-am greșit la
oaricare.
Și la cei ce sunt la
această prăznuire
Le doresc multă fericire,
Cinste și pace-n casă,
Întru mulți ani să
trăiască.

Preluca Nouă, 1960

Cântecul găinii

9.

Foaie verde de sansiu
Faceți-mi loc ca să viu,
Cu găina ce-mpănată,
La nănașa cea gătată.
Mă luai a hăitui
Pă sub poala pădurii,
Cu pușcuța subsioară,
Ca să-mpușc o
gălicioară.
Mai bine de-o
săptămână,
Am umblat după găină.
Ș-asară pă văruca
Am prins-o cu nănașu,
Am prins-o când
să-nsăra
Și n-a știut nănașu

¹² Performer Ion Groșan, 65 ani, Pribilești, 2015